

boter in jaz sva skup hodila v šolo. On je danes gospod, jaz pa berač. On je pridno hodil v šolo in se rad učil, jaz sem se pa potepal. Če sem kdaj šel v šolo, sem učiteljem nagajal. On se je izučil trgovine in postal trgovec, jaz sem pa prodajal v mladosti lenobo, zdaj na starost pa glodam skorje, če so. Zdaj pa glejte otroci, koga boste posnemali, mene ali svojega botra?

Otroci: O, botra!

Matko: Njega, njega, otroci, zakaj vedite, da lenega čaka strgan rokav, pa'ca beraška pa prazen bokav! Tako je!

Štefko: No, danes si pa le nekaj dobrega storil s svojim naukom. Kadar boš v sili, pridi k meni!

Matko: Saj poznam tvoje zlato srce, a te ne maram perveč nadlegovati. Bog ti plačaj! Jaz sem pa svoje reve sam kriv. (Odide.)

Štefko: Glejte, otroci, ta revež ni imel tako skrbnih staršev, kakor jih imate vi. Zato jih pa ubogajte, da ne boste nesrečni, kakor je ta.

Otroci: Saj bomo pridni, gospod boter! In ubogali bomo radi.

Štefko: Tako naj bo! Zdaj pa v cerkev! Služba božja se začne. (Odhajajo, čuje se petje in orglje.)

Zastor.

A. Čebular:

Čebelica.

Urna čebelica
leta od cveta do cveta
Polna je celica
sladkega meda,
le še pokrovček ji bo
naredila,

da ga bo skrila
deci poredni,
sladkosnedni,
ker ji posreblje ga
s slamico vsega.

